

Підсумовуючи, зазначимо, що платформи LearningApps та Canva є потужними інструментами для створення інтерактивних навчальних матеріалів. Значна кількість вправ, які можна створити за допомогою цих платформ, від вікторин, кросвордів, ментальних карт до віртуальних подорожей, дозволяє зробити процес вивчення англійської мови більш динамічним та цікавим, що сприяє кращому запам'ятовуванню нових слів та їхньому застосуванню в мовленні.

Література:

1. Learningapps: веб-сайт. URL : <https://learningapps.org/index.php?overview&s=&category=0&tool=>
(дата звертання: 10.11.2024)
2. Canva: веб-сайт. URL : https://www.canva.com/uk_ua/
(дата звертання 10.11.2024).

УДК 378.091.2

**ВИКОРИСТАННЯ МЕТОДУ СТОРІТЕЛІНГУ ПРИ ВИКЛАДАННІ
ДИСЦИПЛІН ДЛЯ МАГІСТРІВ ТА АСПІРАНТІВ**

*Петренко В.О., д.т.н., професор
Фонарєва Т.А., к.е.н., доцент
Український державний університет науки і технологій, м. Дніпро*

Трансформація українського освітнього простору вимагає пошуку та впровадження нових механізмів забезпечення якості вищої освіти, що сприятиме інтеграції України в європейське освітнє середовище та підвищенню конкурентоспроможності українських закладів вищої освіти.

У наукових джерелах наголошується, що європейські системи якості

освіти базуються на стандартах і рекомендаціях, принципами яких є : зацікавленість студентів і роботодавців у якості освіти, автономії закладів, внутрішнє та зовнішнє забезпечення якості освітніх послуг [1].

Запровадження сучасних підходів до управління якістю освітніх послуг вимагає трансформації всієї системи управління вищою освітою в Україні, що дозволить забезпечити процес постійного поліпшення якості освітніх послуг. Для цього потрібно впроваджувати ефективні інноваційні підходи до процесу формування професійної компетенції майбутніх фахівців, особливо в умовах дії воєнного стану.

Сьогодення вимагає від закладів вищої освіти пошуку нових форм і методів навчання, запровадження яких у педагогічну практику буде сприяти активізації навчально-пізнавальної діяльності студентів та аспірантів, підвищить ефективність набуття нових знань, компетенцій, комунікативних навичок, буде розвивати креативне мислення, емоційний інтелект, активізує творчість.

Одним зі способів надання навчальному процесу особливої якості і зацікавленості аудиторії є «сторітелінг» — від англійського *storytelling*: *story* — історія і *telling* — розповідь. Цей метод полягає в тому, щоб розкрити навчальний матеріал у формі історій, що дозволяє студентам краще розуміти та запам'ятовувати навчальний матеріал. Однією з переваг використання методу *storytelling* є можливість створення цікавого навчального досвіду, який гарно запам'ятовується. Історії захоплюють увагу студентів, роблять навчальний процес цікавішим та більш емоційним. Вони допомагають студентам забути про стрес та невпевненість і поглибити свої знання, особливо в період військових дій в Україні.

Дослідники Sole D., Wilson D. у статті «*Storytelling in organizations: The power and traps of using stories to share knowledge in organizations* [2, p.1] зазначають «...обмін досвідом через історії з'являється в різних професіях

як потужний спосіб обміну та закріплення знань. Їх дослідження показують, що обмін досвідом через розповідь створює довіру, культивує норми, передає неявні знання, полегшує відмову від навчання та породжує емоційні зв'язки. Вони розглянули силу оповідання і порівняли його з іншими способами обміну знаннями в організаціях. Автори стверджують, що успішне використання історій залежить від вибору відповідних сюжетних моментів і чіткого визначення цілей обміну знаннями. Вони акцентували увагу на тому, як найкраще планувати, розповідати та слухати історії в ситуаціях обміну знаннями в організаціях».

Метод *storytelling* сприяє підвищенню мотивації студентів. Історії стимулюють уяву та допомагають створити зв'язок між теоретичним матеріалом та його практичним застосуванням. Це робить навчальний процес більш приємним та результативним. Крім того, використання методу *storytelling* допомагає покращити комунікативні навички студентів.

За визначенням авторки О.С. Деркачової «...сторітелінг – прийом, сутність якого полягає у побудові історії, сюжетної розповіді, яку промовець розповідає аудиторії для кращої презентації необхідної інформації. Мистецтво розповіді історії стає чи не найважливішою навичкою сучасної успішної людини. Сторітелінг важливий у мистецтві, освіті, бізнесі тощо. Вміння розказати історію – це не лише про вміння донести, пояснити важливу інформацію, а й уміння презентувати себе та свої професійні навички, вміння побудувати чітке та логічне висловлення з необхідними та доречними прикладами, обґрунтуваннями тощо» [3, с. 152].

На думку Н. Бондаренко «...Розповідання історій розвиває уяву, логічне мислення, мовлення, здатність аналізувати, зіставляти, аргументувати і представляти себе та свої ідеї; збагачує емоційну сферу. Застосування методу потребує використання групових і колективних форм діяльності учнів, що сприяє їх соціалізації, розвитку комунікаційних

навичок [4, с. 134].

Як зазначає науковиця М. Братко «...що робить розповідь історій такою ефективною для навчання? Для початку історія (оповідання) створює зв'язки між людьми, між людьми та ідеями. Історії передають ідеї, культуру, цінності, які об'єднують людей. Хороші історії можуть містити багато значень, тому вони напрочуд економічні в передачі складних ідей зрозумілими способами. І, звичайно, історії цікавіші, ніж сухе викладення даних чи обговорення абстрактних ідей. Історії подобаються всім типам здобувачів освіти, оскільки кожен здобувач реагує та сприймає історію по-своєму, з індивідуальної точки зору, пропускає через призму власного досвіду, ніби «приміряючи ситуацію». Історії легко згадувати. І коли спікери-викладачі говорять відкрито і відверто про власні виклики та проблеми, вони стають більш близькими аудиторії, дозволяють здобувачам освіти мати досвід без ризику навчання на помилках інших» [5, с. 69].

Спілкування через історії спонукає студентів ретельніше обирати слова, структурувати думки та виражати свої ідеї чітко та лаконічно. Нарешті, використання методу *storytelling* у викладанні дисциплін для магістрів та аспірантів сприяє підвищенню рівня засвоєння навчального матеріалу.

Науковець Г. Гич до видів сторітелінгу відносить наступні:

- соціальний сторітелінг. У суспільстві люди можуть об'єднуватися за інтересами, напрямками роботи. У цьому випадку інформація подається у вигляді розмов, пліток, чуток, які передаються від одного іншому;

- культурний сторітелінг. Це повчальні історії-розповіді, в яких зачіпаються поняття моральності і моралі;

- загадковий сторітелінг або фентезі. До цього виду належить та інформація, яку неможливо, часом і складно перевірити, переконатися в достовірності розповіді, але тим не менш сам сюжет хвилює і збуджує, викликає різноманітні почуття страху, сум'яття;

- сімейний сторітеллінг. Розповідь може стосуватися теми родинних стосунків, традицій поколінь, їх досягнень [6].

М. Братко навела приклад рекомендацій, яких автори дотримувались під час викладання курсу «Лідерство в освіті» [5, с. 69]:

- Обирайте героя історії яскравого, неординарного, якого хочеться наслідувати.

- Розповідайте цікаву історію, яка цілком захоплює, не дає відволікатися, яку хочеться почути усю – від початку до кінця.

- Обирайте корисну історію для слухачів, яка не тільки заволодіває увагою слухачів, але несе в собі певні поради, способи вирішення проблем, схему дій тощо.

- Тримайте слухачів в напрузі упродовж всієї історії. Оприлюднюйте інформацію, факти, розказуйте про події так, щоб хотілося почути, що буде далі, чим закінчиться.

- Скорочуйте. В історії має залишитися тільки найважливіша інформація. Удосконалюйте історію, прибираючи все, що відволікає від теми.

- Закінчуйте історію (самі чи з допомогою слухачів). Не варто залишати фінал історії відкритим. В історії завжди має бути закінчення.

- Керуйте емоціями аудиторії. Слухачі мають неодмінно переживати емоції – сердитися, захоплюватися, погоджуватися, заперечувати. Єдине, чого не можна допустити, це щоб слухачі залишалися байдужими, бо тоді це не буде сторітеллінг. Завдяки емоціям, які викликає історія, вона залишається в пам'яті надовго.

- Будьте толерантними. Дайте можливість слухачам сформувати власну оцінку історії.

- Дружить з аудиторією. Оминайте рольову позицію лектора-всезнайки, який має переваги над аудиторією.

- Ілюструйте історію. Відео контент (відеоряд з фотографій,

коротких роликів, схем) посилює вплив історії на різні канали сприйняття інформації».

Підсумовуючи, слід зазначити, що в методі сторітелінгу історії допомагають студентам запам'ятовувати складні концепції та теорії, а також заохочують до більш глибокого вивчення предмету. Метод storytelling виявляється ефективним інструментом у викладанні дисциплін для магістрів та аспірантів. Він сприяє цікавішому, емоційному та результативному навчанню, підвищує мотивацію студентів та розвиває їхні комунікативні навички, креативне мислення, емоційний інтелект, активізує творчість.

Література:

1. Трішкіна Н. І. Система управління якістю – складова європейської освіти. *Гуманітарний вісник*. Додаток 1 до Вип. 5, Том II (53): Тем. Вип. «Вища освіта України у контексті інтеграції до європейського освітнього простору». К. : Гнозис, 2014. С. 244–252.
2. Sole D., Wilson D. Storytelling in organizations: *The power and traps of using stories to share knowledge in organizations*. LILA. 2002. P. 1–12.
3. Деркачова О.С. Мистецтво сторітелінгу у професійній підготовці майбутніх вчителів. *Українські студії в європейському контексті*. 2022. № 5. С. 151-157.
4. Бондаренко Н. Storytelling як комунікативний тренд і всепредметний метод навчання. *Молодь і ринок*. 2019. № 7 (174). С. 130–135.
5. Братко М. Сторітелінг як ефективна технологія викладання курсу «Лідерство в освіті» для магістрів. *Неперервна професійна освіта: теорія і практика (серія: педагогічні науки)*. випуск № 1 (70). 2022. С. 68-75.
6. Гич Г. Сторітелінг як інноваційна методика формування компетентностей. *Науковий вісник Миколаївського університету ім. В. Сухомлинського*. 2015. № 4. С. 188–192.